

шдѣшевленно, това да (е) името мѢ.

20 И даде Адамъ имена на сичките довыцы, и на птицыте небеснїи, и на сичките животни земнїи: но на Адама не се намираше помощникъ приличенъ на него.

21 И положи Господь Богъ изствленїе на Адама, та заспа: и зема едно изъ ребрата мѢ, и испълани съ плоть мѢстото мѢ.

22 И создаде Господь Богъ реброто, што зема ѿ Адама, въ жена, и приведе а кодъ Адама.

23 И рече Адамъ: таа (е) сега кость изъ костите мои, и плоть изъ плотьта моя: таа ще се нарече мѢженка, защото изъ мѢжатъ быде таа вземана.

24 Заради това ще остави мѢжо отца си и майка си, и ще са прилѣпи въ жената си, и ще выдаты (двамата) въ плоть една.

25 А бѣха и двамата голи, Адамъ и жената мѢ, и не се срамѡваха.

Глава ҃.

(Паденїе чловѣческо.)

А змїята беше най хитра ѿ сичките животни земнїи, които направи Господь Богъ: и рече (она) на жената: наистина ли рече Богъ: не яждьте ѿ секо дърво на-райатъ?

2 И рече жената на змїята: ѿ плодътъ дровеснїи на-райатъ можеме да ядеме:

3 А ѿ плодътъ на-дървето, което (е) въсредъ райатъ, рече Богъ: да не ядете ѿ него, нито да са приближите при него, за да не умрете.